ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ МИХАЙЛА ІВАСЮКА

(Методично-бібліографічні матеріали до 175-річчя від дня народження Юрія Федьковича)

Чернівці, 2009

83.3 (4УКР)
З - 11

Підготували:
Надія Швайчук, методист
Юлія Боганюк, бібліограф

Редактор:
Олена Блошко

Комп'ютерний набір:
Олена Блошко

Відповідальна за випуск:
Марія Довгань

З - 11 **З плеяди найвидатніших буковинців:** Методично-бібліографічні матеріали до 175-річчя від дня народження Юрія Федьковича. - Чернівці: ЧОУНБ ім. М.Івасюка, 2009.- 28 с.

Пам'ятник Ю. Федьковичу
на його родинному подвір'ї, спорудженій 1984 року.

ПЕРЕДМОВА

8 серпня 2009 року виповнюється 175 років від дня народження громадського діяча, видатного українського письменника Осипа-Юрія Федьковича.

Юрій Федькович – великий майстер повісті і новели, творець дитячої і народно-популярної літератури, захисник народної української мови, української школи, співець племені гуцулів, популяризатор його пісні, казки, легенди, його борців, народних героїв, співець краси його природи, голубого неба, бурхливих рік і таємничих гір. Сам Юрій Федькович писав, - «Моє щастя в Буковині, у горах, а коли не в горах, то все-таки в Буковині, межи Дністром та Прутом».

До святкування ювілею письменника подаємо оригінальну форму роботи – **літературно-мистецьку подорож** «Буковинськими шляхами Юрія Федьковича».

Зупинка перша.

Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека ім. М.Івасюка.

1. Всупне слово директора. Відкриття подорожі, ознайомлення із планом заходів.

2. Презентація виставки.

Зупинка друга.

Чернівецький літературно-меморіальний музей Юрія Федьковича. Екскурсія музеєм.

Зупинка третя.

Редакція газети «Буковина». Зустріч із головним редактором газети – Володимиром Михайловським.

Зупинка четверта.

Селище Путила. Літературно-мистецьке свято «Шовкова косиця».

Зупинка перша. Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека ім. М.Івасюка.

ВЗІРЕЦЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОПОВАГИ

(огляд виставки)

> Ім’я його овіяне легендою, а коротке жертовне до самоспалення життя гідне подиву, адже доля судила йому бути одним з перших «покликаних і обраних»: першим українським письменником і зачинателем української літератури на Буковині, першим редактором першої української газети в краї, першим національно свідомим освітянином і просвітянином, першим лицарем поезії і першим шукачем «загублених ключів»… до таємничих воріт будучини.
>
> *Галина Тарасюк*

У першому розділі виставки – **«Буковинський Соловій»** пропонуємо ознайомитися із книгами про життєвий шлях Юрія Федьковича.

Ґрунтовною і невичерпною є книга «Життєпис Осипа Юрія Гординського-Федьковича», надрукована за виданнями Осипа Маковея, видана на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою «Українська книга» у 2005 році у видавництві «Золоті литаври». «Із десяти розділів книги Осипа Маковея постав на повний зріст величний і трагічний образ Юрія Федьковича…». Автор книги настільки вдало описав життєвий і творчий шлях Буковинського Кобзаря, що ми бачимо виразно його зовнішність, звички, характер, а письменники і дослідники творчості Юрія Федьковича мають дорогоцінні матеріали для своїх історико-біографічних творів. Цінність книги ще й в тому, що автор подає багато фактичного матеріалу, ґрунтовно розглядає всі етапи життєвого і творчого шляху письменника.

Надзвичайно цікавим є збірник «Юрій Федькович в розвідках і матеріалах», виданий у Києві в Державному видавництві художньої літератури у 1958 році. Серед численних статей про Юрія Федьковича, вміщених у збірнику, матеріали І.Франка, М.Черемшини, В.Стефаника, Лесі Українки, О.Маковея, уривки із листів Федьковича до його однодумців, відомих діячів того часу.

Чернівецький державний університет у 1959 році видав збірник «Юрій Федькович статті та матеріали», присвячений 125-річчю з дня народження письменника. Це видання підготували до друку викладачі кафедри української літератури Чернівецького державного університету. Серед численних статей про Ю.Федьковича – дослідження В.М. Лесина, М.І. Юрійчука, А.П. Коржупової. Ф.Погребенник підготував

«Інспекторські звіти Ю.Федьковича», а О.Романець – «Коломийки, записані Ю.Федьковичем».

У Києві в 1981 році вийшла книга Миколи Івановича Юрійчука та Зінаїди Андріївни Івашкевич «Юрій Федькович», у якій висвітлюється більш ніж столітня історія вивчення художньої спадщини Ю.Федьковича. Цей посібник складається із чотирьох розділів. У першому – історія вивчення життя і творчості Ю.Федьковича; другий розділ знайомить із життям і творчістю Ю.Федьковича, основні дати підтверджені документально. У третьому – автори підготували короткий бібліографічний покажчик творів Ю.Федьковича та список науково-критичної літератури – це і прижиттєві видання, найголовніші посмертні видання, критична література про життя і творчість. У четвертому розділі автори подають «Теми для самостійних робіт».

Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека
ім. М.Івасюка зберігає у своїх фондах видання із приватної бібліотеки Олекси Романця. Серед котрих – дослідження В.М. Лесина «Юрій Федькович», присвячена 150-річчю від дня народження письменника. У книзі розкивається життєвий і творчий шлях Юрія Федьковича. Цінність цього видання ще й у тому, що є дарчий підпис автора.

Із приватної бібліотеки Олекси Романця книга А.П. Коржупової «Юрій Федькович» літературний портрет, у якій авторка використала багато архівних та маловідомих матеріалів про життя та творчість письменника.

До 170-річчя з дня народження Юрія Федьковича Ольга Іванівна Филипчук та Василь Степанович Філіпчук підготували книгу «Юрій Федькович – корифей національного Відродження на Буковині». Автори розповідають про інспекторську та редакційну діяльність Ю.Федьковича.

Другий розділ виставки **«Виразник дум народних»** знайомить нас із творами Ю.Федьковича.

«Можна сказати, що кращого стиліста, ніж Федькович, не було і немає серед буковинських і галицьких письменників, і взагалі твори Федьковича можна поставити поряд з кращими зразками малоруської – і, мабуть, не тільки народницької літератури», - Леся Українка. Ці слова актуальні і сьогодні, бо твори Юрія Федьковича користуються широкою популярністю. Адже і сьогодні прискорено б’ється серце у кожного, хто читає «Дністрові кручі», «Любу-згубу», «Серце не навчити», бо сучасні юнаки і дівчата теж закохуються, розчаровуються, переживають… Уже названі та інші прозові твори про життя гуцулів увійшли до книги – Юрій Федькович «Повісті та оповідання», виданої у Львові в 1951 році.

Юрій Федькович «Вибрані твори», - Київ: Дніпро, 1976. Книга ця вмістила вірші, балади, поеми, прозові твори Федьковича. Серед різноманітності поезії і прози Буковинського Кобзаря, твори, які висвітлюють тему жовнірства. Це вірші «Нічліг», «Під Маджентов», «Товариші», «У Вероні», «Рекрут», ця ж тема продовжується у поемах «Дезертир», «Новобранчик». Цікавий штрих із життя австрійських

жовнірів розкритий в оповіданні «Штефан Славич». Жовнірство не дає права на щастя, це суспільне лихо, яке несе з собою людські трагедії. Про нестерпний тягар військової муштри розповідається в оповіданні «Таліянка».

1985 року в Києві у видавництві «Наукова думка» вийшла книга Юрія Федьковича «Поетичні, прозові, драматичні твори, листи». Вступну статтю «Юрій Федькович» підготував Ф.П. Погребенник. Як і у кожного письменника, у Юрія Федьковича були улюблені герої, про яких він писав і у поезії, і у прозових творах. Таким улюбленим героєм був Довбуш – романтичний ватажок опришків. Про народного месника розповідається у баладі «Довбуш», у драмі «Довбуш, або Громовий топір і знахарський хрест», у повісті «Лелії Могила або Довбушів скарб». Всі легенди і перекази про знаменитого опришка знайшли відображення у творах Юрія Федьковича.

Володимир Вознюк у статті «Мій Довбуш», яка друкувалася у газеті «Українська мова та література» (2001 рік, № 12), досліджує постать Олекси Довбуша у творчості Юрія Федьковича.

До 170-річчя від дня народження Юрія Федьковича в Чернівцях у видавництві «Буковина» 2004 року вийшла книга Юрій Федькович «Твори». Пропонована книга є першим виданням творів Ю.Федьковича, здійсненим в умовах незалежної України.

Юрій Федькович постійно звертався до народної творчості, черпав із народних пісень і переказів сюжети для своїх творів, збирав народні пісні і недаремно його називали «збирачем перлин народних». О.І. Дей та О.С. Романець упорядкували «Народні пісні Буковини в записах Юрія Федьковича», які вийшли у Києві у видавництві «Музична Україна», 1968 року. У книзі зібрано фольклорний доробок Ю.Федьковича, який він записав на Буковині.

Твори Юрія Федьковича увійшли до хрестоматії «Письменники Буковини», виданої у Чернівцях у видавництві «Прут» 2001 року.

У ІІІ розділі – **«Сіяч добра, краси і мудрості»** пропонуємо познайомитися із дитячими творами Юрія Федьковича.

Учітеся, діти любі, читайте, гадайте,
Як та пчілка мідку з цвіту, розуму збирайте!
Бо мудрому і на ріні пшениця уродить,
А дурному не вродиться нічо і в городі.
Бо мудрому і кропива іде на ужиток,
А в дурного і пшениця обернеться в збиток.

Такими словами звертається Ю.Федькович до найменших своїх читачів, і вміщені вони у книзі – Юрій Федькович «Щоби знали руські діти», яка вийшла в Чернівцях у видавництві «Книги – ХХІ», 2004 року. Оригінальність цієї книги у тому, що вперше під однією обкладинкою зібрано дитячі твори письменника: вірші, думи, поеми, придабашки, байки, казки, оповідання. Герої Федьковича – це жителі Карпат, звичайні гуцули, які люблять свої гори й хочуть, щоб ніхто чужий не зазіхав на них.

Дитячі твори письменника несуть у собі глибинну ідею любові до рідного краю, вчать бути правдивими і справедливими, не лінуватися працювати й вчитися. Про цю книгу та про її упорядника Ольгу Козьмик розповідає Парасковія Нечаєва у статті «Щоби знали руські діти…» на сторінках газети «Літературна Україна» за 2007 рік, 20 вересня. Авторка наголошує, що книга ця - «гарний дарунок буковинським дітям, який принесе їм радість спілкування з чарівним світом казок, прозових і поетичних творів і навчить любити рідне слово і рідну землю».

У посібнику Р.Й. Дуба та М.А. Богайчука «Письменники Буковини – дітям» зібрані твори майстрів слова нашого краю, які написані, в основному, для дітей молодшого шкільного віку. Це твори Юрія Федьковича, Сидора Воробкевича, Ольги Кобилянської, Михайла Івасюка.

З метою познайомити учнів з творами Федьковича вчитель початкових класів смт Путила О.В. Дутчак підготувала матеріали для уроку позакласного читання під назвою «Твори Ю.Федьковича для дітей». Газета «Крайова освіта» надрукувала їх.

Під рубрикою «Запропонуйте вашим учням» редактори газети «Українська мова та література» розмістили кросворд «Поезія Юрія Федьковича», який розробив Андрій Коваленко – учень однієї із Київських шкіл.

Видавництво дитячої літератури «Веселка» у 1977 році видало вибрані твори Ю.Федьковича для середнього шкільного віку під назвою «На день добрий». До збірки увійшли кращі поетичні і прозові твори письменника, які вивчаються у середній школі або рекомендуються для позакласного читання.

«Доля і пісні Буковинського Кобзаря» - так називається посібник Галини Петрівни Числаш, який містить плани-конспекти уроків за творчістю Буковинського Кобзаря. Призначений він передусім вчителям, які працюють у 5-9 класах загальноосвітніх шкіл, схвалений і рекомендований Вченою радою Чернівецького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти.

У IV розділі виставки **«Твою славу величаву не затре і час»** пропонуємо познайомитися із газетними і журнальними публікаціями, присвяченими життєвій і творчій діяльності Юрія Федьковича.

Лідія Ковалець на сторінках журналу «Дзвін», розповідає про перебування Юрія Федьковича в австрійській армії. Стаття називається «Стояв же він на шельваху в цісарському дворі…» і приурочена до 600-річчя м. Чернівці. Дослідниця розпочинає розповідь свою із 1852 року, коли майбутній поет зголосився іти до війська, дальше авторка розповідає як Федькович піднімався по «щаблях службової драбини». Із цієї статті ми дізнаємося, що «більша частина служби Федьковича пройшла на чужині – у Трансильванії та Італії, лишень із червня 1854 р. по липень 1855 р. 41-ий полк перебував у Чернівцях, готуючись до можливої участі у Кримській війні, та ще півтора року був тут опісля італійської кампанії».

Дальше дослідниця розповідає про події і пригоди, які відбувалися у 1859-1863 рр. «це час Федьковичевої молодості, нещасливих «пригод серця» - принаймні з двома персонами, що відтак у творчому світі зажили в образах «панни та й циганки», це час активної сублімації первинних інстинктів…».

У журналі «Слово і час» (2008 рік, № 4) надрукована наступна стаття Лідії Ковалець «Федьковичезнавчі мемуари: типологія та особливості авторських позицій». Дослідниця розглядає «перипетії майже вісімдесятилітнього процесу творення Федьковичезнавчої мемуаристики», її цінність крізь призму часу. Із статті ми дізнаємося, що «першими ластівками… мемуаристики вважаємо усні оповіді жовнірів 41-го полку австрійської армії про свого «пана лейтмана» і співака-поета…».

У журналі «Слово і час» (2006 рік, № 1) надрукована стаття Лідії Ковалець «Юрій Федькович у царині своєї лектури». За епіграф дослідниця взяла слова Григорія Сковороди «О, книги, найкращі порадники, найвірніші друзі». Із цієї статті ми дізнаємося про Федьковича-читача, його читацькі смаки. А читав письменник і Біблію, і Шевченка, і Марка Вовчка, «Куліша Федькович осягнув, прочитавши збірку його віршів «Досвітки», роман «Чорна рада» і науково-популярний нарис «Хмельнищина», Олексу Стороженка – за його малою прозою, Миколу Костомарова – за поезіями, драматичними творами, зокрема «Переяславською ніччю». За словами авторки статті «Ця література […] підняла читацький інтерес до україніки, не кажучи вже про те, що спонукала Федьковича майже цілком облишити свої німецькомовні вправи у прозі на користь творчості рідною мовою».

Цю ж тему розкриває Лідія Ковалець у статті «Semper tiro Юрій Федькович у царині своєї лектури», яка друкувалася в «Університетському віснику» у 2006 році (№ 1, 2, 3). Semper tiro у перекладі з латинської – завжди учень. Дослідниця наводить цікаві факти про «багатогранну історію здобування Федьковичем самоосвіти». Ми дізнаємося, що автор передплачував часописи, серед яких: «Вечерниці», «Мета», «Нива», «Русалка», «Правда». «Письменника приваблювали передовсім питання літератури, твори, презентовані у виданнях, а це був Шевченко і численні матеріали про нього, твори Марка Вовчка, Л.Глібова, О.Стороженка, П.Куліша, О.Кониського, молодих галицьких літераторів, водночас редакторів видань Федора Царевича, Володимира Шашкевича, Костя Горбаля, Ксенофонта Климовича…». Періодика замінювала Федьковичеві постійну нестачу книг, тому й посідала особливе місце в лектурі письменника.

Про надзвичайно цікаві «пригоди серця» письменника розповіла Лідія Ковалець на сторінках журналу «Дзвін» (2004 рік, № 1) у статті під назвою «Юрій Федькович: штрихи до історії особистого світу». Ми дізнаємося, що Юрій Федькович на двадцять п’ятому році життя познайомився із красунею Емілією Марошані. Це була вісімнадцятилітня

дівчина, добре освічена, гарно співала і грала на фортепіано, добре знала німецьку й польську мови, була дуже милою. «Федькович теж одразу ж опинився в центрі уваги: він щойно повернувся з війни, чудово розповідав, чудово грав на гітарі й співав, і найголовніше – він був поетом!..». Почуття кохання охопило два серця, але побратися їм не судилося. Однак поет пише баладу на честь коханої, у 1859 році видає її окремою книгою (жоден екземпляр якої, на жаль, не зберігся). Пізніше, у 1860 році, на день іменин Федькович підносить Емілії чудовий німецькомовний вірш «An Emilie».

Про роман Федьковича із циганською дівчиною Цорою читайте на сторінках журналу «Дзвін» (2004 рік, № 1). Крім того, ви дізнаєтесь, чому письменник залишився самотнім, а точніше, із своєю «віршованою музою».

Журнал «Дивослово» у 2007 році, № 6 надрукував статтю Лідії Ковалець «Леонід Білецький про Федьковича». Авторка спочатку дає коротку характеристику федьковичезнавчій праці Леоніда Білецького, зазначаючи, що деякі моменти потребують уточнення, однак «робота виявилася навдивовижу фаховою», і дальше републікує саму статтю.

До 170-ліття від дня народження Юрія Федьковича і 195-х роковин від дня народження його батька у журналі «Дзвін» (2004 рік № 8) є стаття Лідії Ковалець «Портрет на полотні часу, долі сина і власного буття». У якій розповідається про родовід Юрія Федьковича по лінії батька. «…Гординський, і його син, Юрій Федькович, завжди були свідомі того, що їхнє коріння – на Самбірщині, у селі Гординя, де в Гординських був родовий маєток…». Надзвичайно цікаві історії розповідає пані Лідія про народження хрещення Юрія Федьковича: «Вибір імені теж був, думається, продиктований батьком, якому «Осип» мусило нагадувати рідного брата, Гординю і все, що з ними пов’язане, а друге ймення, Домінік, - приналежність синову, як і власну, до шляхетського стану».

Газета «Літературна Україна» 16 вересня 2004 року надрукувала статтю Галини Тарасюк «Таємниця на ім’я Федькович», у якій розповідається про життя і творчість талановитого буковинця. Авторка докладно розповідає про ті роки, коли письменник був шкільним інспектором Вижницького повіту і доклав немало зусиль, щоб українізувати на той час німецьку народну школу. «Наслідуючи Шевченка, сам пише перший на Буковині український «Буквар» і «Співанник для господарських діточок», видає серію книжок «Бібліотека молодіжі». Галина Тарасюк повідомляє про те, що «Першим у краї він заговорив про необхідність реформи українського правопису, а також про повагу до народного вчителя і скасування фізичного покарання дітей».

«Коляда для Юрія Федьковича» - так назвала свою статтю Людмила Черняк. Видрукована вона у газеті «Буковина» 17 січня 2007 року. Авторка нагадує, що Юрій Федькович відійшов у вічність 11 січня 1888 року, коли весь український люд святкував Різдво. Через роки, у поминальний день, шанувальники його творчості прийшли до пам’ятника

Буковинському Соловію, священик відправив панахиду, і заколядували для поета. Пані Людмила у цій же статті розповідає як святкував святий вечір Юрій Федькович у 1863 році.

Зупинка друга. Чернівецький літературно-меморіальний музей Юрія Федьковича.

ЕКСКУРСІЯ МУЗЕЄМ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

Чернівецький літературно-меморіальний музей Ю.Федьковича було відкрито 19 квітня 1945 року. Перша експозиція музею розмістилася в одному із корпусів Резиденції буковинських митрополитів, пізніше, понад сорок років, в приміщенні Чернівецького краєзнавчого музею. І тільки 24 серпня 2004 року музей було перенесено у меморіальний будинок на площі Соборній, 10, пов'язаний із останніми роками життя і творчості Ю.А. Федьковича. У частині приміщень цього будинку після капітального ремонту науковцями музею на чолі із завідуючою Ольгою Филипчук та художником-оформлювачем Романом Батогом була розпочата робота зі створення цілісної, якісно нової експозиції літературно-меморіального музею, намагаючись відтворити історичну епоху того часу. Вона складається із двох частин: меморіальної та літературної.

Літературна експозиція широко висвітлює життєвий і творчий шлях Юрія Федьковича. До уваги відвідувачів – рукописи документів та творів письменника, прижиттєві фотографії, прижиттєві видання творів, унікальні поштівки, ілюстрації до творів тощо. Щоб передати дух епохи буковинського Кобзаря, на подіумах виставлені речі хатнього вжитку, меблі, дерев'яне сідло 1880 р., зразки гуцульського одягу.

Після чотирьох залів літературної експозиції, відвідувач потрапляє у залу, де відтворений інтер'єр кімнати першого українського товариства на Буковині «Руська Бесіда». Окрім старовинних меблів, тут представлені фотографії організаторів цього товариства, рукописи статутів, книги того часу, музичні інструменти. Наступна експозиційна зала – інтер'єр редакції першої української газети «Буковина», редактором якої був Ю.Федькович.

Зовнішній вигляд відтворено за допомогою речей побуту, меблів, канцелярського приладдя кін. XIX – поч. XX ст. Є тут і робоче місце Ю.Федьковича, як редактора започаткованого часопису. На столах – копії перших випусків «Буковини» за 1885 рік.

Найсвятіше місце у музеї – меморіальна кімната Юрія Федьковича. Тут він прожив останні роки свого життя, працював і творив, звідси пішов у вічність 11 січня 1888 року на 54-му році життя. У цій кімнаті збереглася підлога, по якій ступав письменник, робочий стіл, палиця-келеф, чорнильниця, прижиттєві видання його творів, автографи, книги з власної бібліотеки. На стіні – розлогі оленячі роги. На них – гуцульський сардак, топірець, палиця-келеф, порохівниця, гуцульська сумка-тобівка. На невеличкому столику, покритому білою домотканою скатертиною, та у миснику – речі хатнього вжитку: як меморіальні, так і

того періоду. Відтворений і «красний кут». Лампадка засвічується тут у день пам’яті буковинського Кобзаря. Старий годинник, унікальні ікони доповнюють інтер’єр меморіальної кімнати. Увагу відвідувача привертає музичний інструмент – ліра, на якій, крім скрипки і гітари, колись грав Юрій Федькович. Джерелом освітлення будинку на той час, коли жив письменник, служили гасові лампи – тут посередині кімнати висить стара гасова лампа кін. XIX – поч.. XX ст.. та ін.

Своєю оригінальністю оформлення відзначається експозиційна зала «Вшанування пам’яті Юрія Федьковича». У послідовному хронологічному порядку представлені матеріали, що висвітлюють ту чи іншу річницю від дня народження українського письменника.

У експозиційній залі «Сподвижники Федьковичевого слова» за допомогою унікальних фотографій, документів, оригіналів прижиттєвих видань творів висвітлено життєві та творчі шляхи 18 письменників, які жили на Буковині і продовжували започатковану справу Ю.Федьковича.

Літературно-меморіальний музей Юрія Федьковича має свої фонди, які налічують понад 6 тисяч одиниць збереження. За роки існування в ньому побували сотні тисяч відвідувачів з різних регіонів України і зарубіжжя.

Музей працює щодня з 9 до 17 години, окрім понеділка.

Телефон музею (0372)525678.

Филипчук Ольга Іванівна,

завідувачка Чернівецьким літературно-меморіальним музеєм Юрія Федьковича, заслужений працівник культури України

Зупинка третя. Редакція газети «Буковина».

УТВЕРДЖУЄМО ЗАПОВІДАНЕ НАМ

Майже 18 років тому - 3 вересня 1991 року - вийшов у світ перший номер часопису «Буковина» в незалежній Україні. Для нас, журналістів, цей день пам'ятний і досі. Адже ми стали засновниками і видавцями обласної незалежної газети, замість «Радянської Буковини» , фактично відновивши її історичну назву - «Буковина». І вважали для себе символічним, що дорога нашого нового видання починається у світлі щойно прийнятого Акта проголошення незалежності України та створення самостійної Української держави - Україна.

До речі, у зверненні до наших читачів редакційна рада у цьому числі зголосила: «...Сьогодні ви отримали перший номер нової обласної газети. Нової не лише за назвою, а й розкутістю думок, розмаїтістю тематики, вільної від будь-яких вказівок «зверху», позбавленої від «обов'язкових» тем, нової за самою духовною спрямованістю друкованого слова. Водночас, вирушаючи у дорогу подальшої розбудови демократії та національного відродження України, ми у новій газеті маємо намір розвивати кращі традиції «Буковини» Юрія Федьковича, колишньої «Радянської Буковини», рішуче

відкидаючи все вимушене, наносне, весь баласт, що заважав вільному розвою мислі й слова...».

Пройдені роки не похитнули нашого бажання. Хоч цього декому й дуже хотілося. Намагалися навіть закрити редакцію, обрушивши на неї словесний бруд, не тямлячи, підминаючи під ноги чимало її славних сторінок у відродженні нашої історії, культури, мови, людської моралі, повернення із забуття не одного чесного імені.

Але ми тоді сказали однозначно: хочеться комусь того чи ні, а газета «Буковина» була і є часткою життя буковинців. Вона - їх історія, як калина - солодка і гірка. Яка б не була, але наша.

Ми розуміємо: ніколи не буде простим час для людей, які щось роблять. Хіба у Федьковича (в його порі та й після!) не було таких, щоб замість оберегти – пхали на бездоріжжя?.. Серед них є і ті, що називали Федьковичеву «Буковину» - «буржуазно-народівською».

Але жодні системи, які виплоджують у собі різних людей, не можуть викоренити наше коріння, яке живить нас, дає силу не тільки долати шлях, але й поглиблювати ту видющість, аби не збитися з дороги, яку заповідали нам пророки духовності української. Серед них він, наш Федькович. Це до всіх нас його сповідане: «Я наш нарід цілим серцем люблю, і душа моя віщує, що єго велика доля жде».

Це не прості слова, це клич: возлюбімо і ми так свій народ, серцем своїм прихилімося до нього, споважмо його і захистімо!

Федькович - це сам час, а час, як відомо, позбавлений віку. Тому слово його й сьогодні - велика школа в подвижницькому ставленні до журналістики, коли впертість, затятість у дошукуванні правди визначають не лише стиль письма, але й провід усього життя.

І ми продовжуємо духовні начала Федьковича і його «Буковини». І хоч юридично не говоримо про спадкоємність, але за духом, і світоглядом, у захисті нашої незалежності - волі і свободи, утвердженні української державності - ми є невіддільними від «Буковини» Федьковича.

Думаю, час висвітлив позицію кожного з нас. І нам не соромно за роки, котрі повнились неспокоєм і прозрінням, котрі давали можливість ясніше побачити і ті глибокі рани в нашому житті, завдані людьми, безсоромність яких привільно вигулювала впродовж десятиліть, травмуючи дух наш, волю, мову, культуру, історію. Газета «Буковина» стала речнецею найгострішого періоду боротьби за незалежність, стверджуючи, що новітня українська історія тільки починається, і якими будуть її шляхи - залежить тільки від нас самих.

Не одна сотня публікацій утверджувала нашу надію, громадянський і національний порив. Ми, журналісти «Буковини», теж жили у цій утісі. І щасливі, що наше слово відізвалося у багатьох чесних серцях: «Од віку до віку святися, воле наша», «З ким залишаєшся Україно?», «Не даймося зрадливості у руки», «Воля помирає, коли продається», «Національне... під полою ночі», «Нам пора для України жить!», «Від себе Україна не відступить», «Чорна намітка у вікні помаранчевого літа», «На відстані серця з

совістю і Україною», «Ми не можемо зраджувати собі», «Гра в підкидного на долю України» та багато інших публікацій. Що повнить невідступністю нашу спрямованість сьогодні? Вірність спадкоємності Федьковичевої «Буковини», перший номер якої зазорів у рідному краї 1 січня 1885 року. Бо знаємо: за історію існування «Буковина» була трибуною національного відродження, а тепер стала цінним джерелом для дослідження національно-культурних та соціальних відносин другої половини XIX - початку XX століття. Теми статей, масштабність проблем, пошуки шляхів їх вирішення, склад творчого колективу «Буковини» вивели її в число передових видань, вона отримала позитивні оцінки видатних українських діячів. «Без сумніву найбільше гомону на українсько-руській землі робить чернівецька газета «Буковина», - писав Іван Франко. І не дивно, що ця газета полишила у своєму літописі імена її добродійних очільників - редакторів-просвітителів у рідному краї: Ю.Федькович, П.Кирчів, С.Дашкевич, О.Маковей, В.Дутчак, С.Кравчук, Л.Турбацький, Л.Когут, Д.Лукіянович, О.Шпитко, М.Токарик, В.Щурат, М.Левицький, Я.Веселовський, В.Сімович, А.Крушельницький, Л.Гринюк, О.Безпалко, І.Хромовський, І.Созанський, В.Секерський, І.Захарко, В.Строїч, Ф.Коковський, О.Луцький, В.Кушнір, Ю.Сербинюк, В.Федорович, О.Попович, Є.Шушковський, Н.Спинул.

Маючи перед собою таку славну когорту попередників, сьогодні ми усвідомлено відчуваємо і відповідальність за слово, і поміркованість у судженнях, і біль у серці за день нинішній і прийдешній для України. Хочу вірити, вірю, що настане і той час, коли ми всі - українці і не тільки - станемо справді тими, хто безкорисно дбатиме про свій народ, свою державу так, як дбав про неї і любив її він, наш Федькович і його газета:

Я люблю мою
Русь-Україну,
Я вірю в її будуччину,
В тій-то надії я живу і вмру.

Отож входимо в кожен день з думкою і жаданням Юрія Федьковича: «За все найдорожче, сину, ти ся бій, що хочуть в тебе взяти нарід твій...».

Володимир Михайловський,
головний редактор газети «Буковина»

Зупинка четверта. Смт Путила.

СЦЕНАРІЙ
проведення літературно-мистецького свята „Шовкова косиця"

9-00 - Розміщення виставок народних умільців.
10-00 - Заїзд учасників художньої самодіяльності.

- У виконанні троїстих музик звучать народні мелодії, сповіщаючи путильчан та гостей райцентру про свято на Федьковичевому подвір'ї.

11-00 - Початок свята.

Ведучий: Отут, я брате мій, родився,
Отут діточий вік згуляв,
Отут і плакав і молився,
І під могилу поховав,
Що було серцю до вподоби!...
Отут і сам в студенім гробі
Покладу бідну голов спать.
І тут му бога з неба ждать!

Ці слова Юрій Федькович написав на фотографії родинної оселі, яку надіслав одному із видавців своїх поезій.

І оця хата, затишне подвір'я, батьківська криниця, смерекові гори і, головне, люди, що його оточували, серед яких він жив усе це й було невичерпним цілющим джерелом, що живило Федьковичеву поетичну душу. Він - поет справді народний. І, як уродженець Буковини, виявляв свої патріотичні почування передусім до краю, де „Орлом родився", „Соколом ріс".

Юрій Федькович настільки любив Буковину і тих людей, серед яких зріс, жив і працював, що не мислив і не уявляв, себе без них. Він навіть своїм способом життя не хотів відрізнятися від селян-гуцулів - дотримувався народних гуцульських звичаїв, традицій і одягався за будь-яких обставин по-гуцульськи. А головному атрибутові гуцульської ноші-сардакові - присвятив окремого вірша:

Я ж бо тебе не звержуся,
Руський мій сардаче!
Тепер аж я заспіваю,
Тепер аж заплачу,
Бо маю ся в що утерти:
Широкії поли,
Не скину тя, мій сардаче,
Ніколи, ніколи!

Нащадки з гідністю цінують оті високі патріотичні почування славного земляка і свідченням цього – сьогоднішнє свято, що вже стало традиційним і про яке можна сказати:

Що ж то так понад Путилкою іскриться,
Де стоїть стара хатина край села?
Кажуть люди, що то „Шовкова косиця"
На подвір'ї Кобзаревім розцвіла.
І щороку тут вона буяє
Розмаїттям веселкових барв,
Бо народ того не забуває,
Як любив його колись Кобзар.

Пам'ять про нашого славного земляка Юрія Федьковича живе в серцях вдячних нащадків. Свідченням цього є це щорічне свято „Шовкова косиця".

Покладання квітів.

Отож вклонитися пісенному таланту славного земляка зібралися його шанувальники і цього року.

Ми матимемо змогу поспілкуватися з поважними і відомими людьми, бо прийшли вони із теплими вітаннями з нагоди свята і щирою вдячністю за те, що пам'ятаємо нашу історію. Не забуваємо хто ми і чиї нащадки, шануємо тих, чиєю заповітною мрією було бачити рідний народ вільним і щасливим.

На нинішньому святі принагідно буде згадати ще одного велета українського духовного спадку, великого каменяра Івана Франка, який чи не найбільше прислужився у царині дослідження та вивчення життєвого і творчого шляху Юрія Федьковича. Ось як він висловлювався про нашого славного земляка: „...Федькович - се талант переважно ліричний, всі його повісті, всі найкращі його поезії навіяні теплим, індивідуальним чуттям самого автора - всі похожі на частки його автобіографії - так і здається, що автор співає і розказує всюди про те, що сам бачив, сам найглибшими нервами душі прочув. І в тім іменно й лежить чаруюча сила його поезії доки жива наша мова. Федькович вложив у свою поезію найкращу частину своєї душі, а така поезія не вмирає, не пропадає... бо вона жива, правдива і вічно порушуватиме серця людські...".

Юрій Федькович справжній патріот. Він хотів бачити свій народ цивілізованим, освіченим, його тривожила бездіяльність сучасників, небажання вчитися, здобувати освіту і знання.

Тому й закликає їх схаменутися і йти долаючи труднощі й перешкоди до „світлої і великої " мети. Ось як він пише з цього приводу:

...Я не дивуюся, що ми
нічого в світі не умієм
/Звичайно, бідні гречкосії /;
Але дивуюся, що ми
Нічого вчитися не хочем...
Задля того ж, руські браття,
Книжку, книжку в руки!

Читаючи твори Федьковича бачимо, що письменник піклувався про патріотичне виховання молоді та дітей.

Ой, Юрію Федьковичу,
Гірський Соловію
Заспіває-єс про Карпати
Аж серденько мліє
Помогав ти простим людям
І словом, і ділом
Тому й народ величає
Тебе Соловієм
А пісень твоїх народних
Слава не поляже –
Їх Карпати співатимуть
Черемош розкаже

8 серпня день народження поета. У цей святковий день на родинному подвір'ї, біля поетової хати, у якій Федькович жив і написав більшість своїх найкращих творів зібралося багато людей - гості свята, його учасники, таланти Путильщини: вишивальниці, різьбарі, художники, майстри поетичного слова, самодіяльні художні колективи.

Зібралися, щоб віддати шану пам'яті великому сину своєї землі!

Запрошуємо всіх вас переглянути виставки, насолодитися їх красою.

Запрошуємо всіх до мистецької сторінки. Федьковичу у вінок дарують свою майстерність учасники художньої самодіяльності.

Ласкаво просимо, гості, у світлицю
Де пісня й казки, звичаї живуть
Де пахне васильочок і рута-м'ята
Де рушники узорами цвітуть
Де дзвінкими лопочуть голосами
Пісні і коломийки голосні
Де колискові від бабусі й мами
Принишкли у колисочці на дні.

Щиро дякуємо народним умільцям за Вашу майстерність в який оживає гуцульський край, за Вашу шану пам'яті великому Сину своєї землі.

Сценарій підготувала Микитчук Надія Михайлівна,
зав. методичним відділом ЦРБ смт Путила

ПОЛОЖЕННЯ

про премію ім. Ю.Федьковича
для заохочення педагогічних працівників

Премія ім. Ю.Федьковича засновується міською радою з метою піднесення авторитету вчителя, визнання його заслуг у відродженні національної школи та науки в м. Чернівцях.

Премією нагороджуються кращі викладачі та організатори освіти і науки міста, вчителі та вихователі, які за переконанням колег та учнів, виявляють талант вихованця, створюють умови для його розвитку, сприяють підвищенню інтелекту, є активними учасниками відродження національної школи, охорони і збереження культурно-історичних святинь народів Буковини.

Кандидати на нагородження повинні відповідати таким вимогам:

- бути втіленим людських ідеалів Добра і Справедливості, взірцем для учнів та колег;
- застосовувати у своїй роботі кращі зразки народної педагогіки та педагогічної науки.

Кандидати у нагородження висуваються педагогічними або вченими радами освітніх установ, громадськими організаціями. Роботу по організації та оформленню нагородних документів координує і подає на затвердження голові міської ради міське управління освіти – до 20 вересня щорічно.

Вручення премій приурочується до професійного свята представників галузі – Дня вчителя.

(Положення, затверджене рішенням
Чернівецької міської ради від 23.09.1994 р. № 11)

Про внесення змін до рішення II сесії міської ради II скликання від 23.09.1994 р. № 11 “Про заснування міської премії ім.Ю.Федьковича для заохочення педагогічних працівників”

1. Внести зміни до пункту 1 рішення II сесії міської ради II скликання від 23.09.1994 року № 11 “Про заснування міської премії ім. Ю.Федьковича для заохочення педагогічних працівників”, виклавши його в новій редакції “Заснувати 14 щорічних премій ім.Ю.Федьковича в розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатного населення кожна ”.

1.1. Виплату зазначеної премії проводити:

1.1.1. Для працівників, які фінансуються з міського бюджету – за рахунок фонду оплати праці;

1.1.2. Для працівників, які фінансуються з інших джерел за рахунок цільового фонду соціально-економічного розвитку міста.

2. Вважати таким, що втратили чинність:

2.1. Пункт 1 рішення II сесії міської ради II скликання від 23.09.1994 р. № 11 “Про заснування міської премії ім.Ю.Федьковича для заохочення педагогічних працівників”.

2.2. Пункт 3 рішення VII сесії міської ради II скликання від 18.05.1995р. № 81 щодо затвердження розмірів премії ім.Ю.Федьковича.
2.3. Пункт I рішення XXIII сесії міської ради III скликання від 25.10.2001р. № 452 в частині визначення премії ім.Ю.Федьковича в розмірі 10 неоподаткованих мінімумів кожна.
3. Затвердити Положення про премію ім.Ю.Федьковича (додається).
4. Організацію виконання цього рішення покласти на заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради Сологуб Г.Ф.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань освіти, науки та культури.

Чернівецький міський голова М.Федорук

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ ІМ. Ю.ФЕДЬКОВИЧА

2006 рік

Кращі освітяни міста нагороджені премією імені Юрія Федьковича:
· **Наталію Боярчук** – завідуючу дошкільного закладу №25
· **Наталію Головіну** – завідуючу Центром практичної психології і соціальної роботи міського управління освіти
· **Наталію Денисик** – вчительку початкових класів ЗОШ №28
· **Ірину Дудакову** - музичного керівника дошкільного закладу №27
· **Людмилу Компаневич** – директора клубу юних техніків “ Кварц”
· **Олену Кондратьєву** – методиста дошкільного закладу №35
· **Георгія Олійника** – директора ЗОШ №2
· **Галину Прокопик** – методиста міського методичного кабінету міського управління освіти
· **Наталію Пукас** - начальника відділу бухгалтерського обліку та звітності міського управління освіти
· **Люцію Ушакову** - вчительку французької мови гімназії №3
· **Валерію Бібік** – викладача-методиста училища мистецтв ім. С.Воробкевича
· **Олександра Собчука** – доцента кафедри математичного аналізу Чернівецького нацуніверситету ім. Ю.Федьковича
· **Інну Плаксюк** - викладача зарубіжної літератури вищого професійного училища №3
· **Тамілу Сорокман** – професора, декана медичного факультету №4 з відділенням молодших медичних і фармацевтичних фахівців Буковинського державного медичного університету.

2007 рік

1. Гафійчук Ольгу Веніамінівну – завідуючу спеціальним дошкільним навчальним закладом № 36 м. Чернівців;

2. Котову Марію Парфеніївну – методиста міського методичного кабінету управління освіти Чернівецької міської ради;

3. Ляшенко Світлану Іванівну – головного спеціаліста управління освіти Чернівецької міської ради;

4. Мокрогуз Світлану Олексіївну – директора Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 3 Чернівецької міської ради;

5. Патрабой Ірину Олександрівну – вихователя-методиста дошкільного навчального закладу № 30 м. Чернівців;

6. Починка Мирослава Йосиповича – директора Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 18 Чернівецької міської ради;

7. **Проданюк Катерину Іванівну** – вчителя обслуговуючої праці Чернівецької гімназії № 1 Чернівецької міської ради;

8. Руснак Ларису Валентинівну – заступника директора з виховної роботи Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 5 Чернівецької міської ради;

9. Собистинську Ярославу Дмитрівну – директора Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 42 Чернівецької міської ради;

10. Чорногуз Галину Василівну – завідуючу дошкільним навчальним закладом № 48 м. Чернівців;

11. Андрусяка Василя Дмитровича – директора вищого професійного художнього училища № 5 м. Чернівців;

12. Гапей Аллу Василівну – заступника директора з навчальної роботи державного вищого навчального закладу «Чернівецький коледж дизайну та економіки»;

13. Остапова Сергія Едуардовича, в.о. завідувача кафедри програмного забезпечення комп'ютерних систем Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича;

14. Польову Світлану Петрівну, завідувача кафедри акушерства і гінекології з курсом дитячої та підліткової гінекології Буковинського державного медичного університету.

2008 рік

14 освітян міста стали лауреатами премії імені Юрія Федьковича

За багаторічну плідну роботу у розвитку національної освіти, особистий внесок у справу навчання і виховання підростаючого покоління та з нагоди професійного свята – Дня працівників освіти премією імені Юрія Федьковича нагороджено 14 освітян міста.

Цього року лауреатами престижної освітянської премії стали:

• **Ольга Гоян** – вчитель математики Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 24

• **Олександр Доброжанський** – декан факультету історії, політології та міжнародних відносин, завідувач кафедри історії України Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича

• **Грета Думитрюк** – завідувач дошкільним навчальним закладом № 32

• **Любов Іринюк** – логопед Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 22

• **Василь Кифяк** – завідувач кафедри менеджменту і туризму Чернівецького торговельно-економічного інституту Київського торговельно-економічного університету
• **Лідія Коптюк** – заступник директора з навчально-виробничої роботи педагогічного коледжу Чернівецького національного університету ім..Ю.Федьковича
• **Олена Кузьміна** – головний спеціаліст управління освіти Чернівецької міської ради
• **Дмитро Марку** – вчитель української мови та літератури Чернівецької гімназії № 6
• **Оксана Попадюк** - директор Чернівецької гімназії № 3
• **Олександр Руснак** - директор Чернівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 10
• **Алла Ткач** – методист міського методичного кабінету управління освіти Чернівецької міської ради
• **Надія Українець** – завідувач дошкільним навчальним закладом № 8
• **Олександр Федів** - завідувач кафедри внутрішньої медицини та ендокринології Буковинського державного медичного університету
• **Людмила Шарга** – завідувач дошкільним навчальним закладом № 12

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ РІЗНИХ РОКІВ

Мельничук Богдан Іванович
Посада: професор
Вчений ступінь: доктор філологічних наук
Вчене звання: професор
Нагороди:
Медаль "Ветеран труда. За долголетний добросовестный труд" (1989)
Літературна премія імені Дмитра Загула (1994)
Літературно-мистецька премія імені Сидора Воробкевича (1998)
Освітянська премія імені Юрія Федьковича **(2000)**
Літературно-мистецька премія імені Марка Черемшини
Медалі "Поезія – за мир. 1995" та "Поезія – за мир. 2002"
Спеціальні дипломи літературно-мистецького журналу "Artecultura" (Мілан)

Боднарук Микола Іванович
Посада: доцент
Вчений ступінь: кандидат медичних наук
Вчене звання: доцент
Нагороди:
Відмінник освіти України;
Лауреат премії ім. Ю.Федьковича;
Лауреат премії ім. О.Поповича;
Заслужений працівник освіти

Пішак Василь Павлович Різнобічна діяльність В. П. Пішака відзначена урядовими нагородами. За видатні досягнення в галузі охорони здоров'я нагороджений орденами "Знак Пошани" і "За заслуги" II і III ступенів, знаком "Відмінник охорони здоров'я". У 1992 р. удостоєний почесного звання "Заслужений працівник народної освіти України". Лауреат премії ім. О.О. Богомольця НАН України (2003), лауреат обласних премій ім. Ю. Федьковича та О. Поповича. У 2000 р. його обрано Почесним громадянином м. Чернівці.

Андрусяк Василь Дмитрович Після завершення навчання в Львівському лісотехнічному інституті в 1979 році Василя Дмитровича як молодого спеціаліста було направлено на роботу у професійно-технічне училище № 5 м. Чернівців. Трудовий шлях пройшов від майстра виробничого навчання до директора училища.
Василь Дмитрович – висококваліфікований фахівець, педагог-новатор. Завдяки йому училище акредитоване за І рівнем акредитації, що дає можливість готувати молодших спеціалістів із спеціальності „Технологія обробки деревини" та „Дизайн середовища" з числа випускників училища, які отримали робітничу кваліфікацію.
Нагороджений нагрудним знаком А.Макаренка, Почесною відзнакою Чернівецької обласної державної адміністрації „За сумлінну працю", нагрудним знаком „Відмінник освіти України", лауреат премії ім. Ю.Федьковича.

Шкрібляк Микола Миколайович – викладач теоретичного курсу (історія мистецтв, монументальні технології та народні ремесла, історія орнаментів), журналіст, етнограф, народний майстер, художник-модельєр, дизайнер, член Національної спілки журналістів України, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, член Спілки дизайнерів України, відмінник освіти України, лауреат премій ім.В.Бабляка, ім. Ю. Федьковича.

Мінакова Тетяна Георгіївна - директор гімназії та СШ І ступеня № 23, вчитель математики, вчитель вищої категорії, вчитель-методист; лауреат премій імені Ю.Федьковича і О.Поповича, нагороджена знаком «Василь Сухомлинський», нагрудним знаком «Відмінник освіти України»

Марія Олексіївна Корсун - вчитель-методист, голова районного методоб'єднанння вчителів трудового навчання, відмінник освіти України, лауреат премій імені Омеляна Поповича, Юрія Федьковича, поетеса, член клубу творчої інтелігенції «Німчич», майстер народної творчості, лауреат багатьох Міжнародних фестивалів, координатор районного соціального проекту «Калинові обереги»… Мати-героїня.
Марія Олексіївна Корсун із села Іспас Вижницького району Чернівецької області.

Макар Богдан Григорович 1947 р.н. - завідувач кафедри анатомії людини, доктор медичних наук, професор На кафедрі працює з 1973 р., з 1986 р. - доцент, з 2001 р. - завідувач кафедри, 2005 - професор. Кандидатська дисертація на тему: "Развитие полости носа и ее придаточных пазух в пренатальном периоде онтогенеза человека", захищена в 1979 р. Захистив докторську дисертацію в 2004 на тему: "Становлення і топографо-анатомічні взаємовідношення стінок носа з суміжними структурами в постнатальному онтогенезі людини". Автор 230 наукових праць, 3 патентів, 30 рац. пропозицій, 1 монографії, 6 навчальних посібників, 2 інформаційних листів. Відмінник охорони здоров'я, лауреат премій ім. Є.Поповича та Ю.Федьковича. Під його керівництвом захищена 1 магістерська робота, 1 кандидатська дисертація. Виконується 6 кандидатських дисертацій.

Кулик Олександр Федорович Народився 5 липня 1944 року в с.Грушевиця Рівненського району Рівненської області. Закінчив Чернівецький медичний інститут (1971 р.), кандидат медичних наук (1985 р.). доцент кафедри судової медицини (1988р.) Буковинської державної медичної академії. З 1976 по 1986 рр. очолював Чернівецьке обласне бюро судово-медичної експертизи. В даний час – директор Чернівецького медичного коледжу Буковинського державного медичного університету і доцент кафедри патологічної анатомії та судової медицини цього ж університету. Науковий напрямок: судово-медична травматологія, встановлення давності та прижиттєвості спричинення тілесних ушкоджень. Опублікував 54 наукові праці, розробив 7 раціоналізаторскьих пропозицій. Співавтор 9 навчально-методичних посібників. **Лауреат премії імені Ю.Федьковича (1997 р.)** та імені Б. Радзіховського (2000 р.). Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України в 2004 році.

Ясинський Володимир Кирилович Доктор фізико-математичних наук,професор
Народився 12 жовтня 1940 р. в м.Пружани Брестської області Білорусі, білорус Закінчив середню школу у м.Шахтарську Сахалінської області (1958 р.), технічне училище у м.Олександрія Кіровоградської області (1960 р.), фізико-математичний факультет (математичний відділ, кафедра прикладної математики і механіки (ПММ)) (1965 р.) Чернівецького державного університету (ЧДУ), аспірантуру при Латвійському університеті (лабораторія математичної статистики обчислювального центру, науковий керівник кандидат фіз.-мат. наук, доцент Царков Є.Ф.(1973 р.) **Лауреат обласної педагогічної премії імені Юрія Федьковича (2002 рік)**

ЛІТЕРАТУРА

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Твори: в 2-х т.- К.: Дніпро, 1984.- Т. І-ІІ.

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Твори.- Т.1: поезія. Ч.1: лірика / упоряд., підгот. тексти і приміт. Б.І. Мельничук, М.І. Юрійчук.- Чернівці: Буковина, 2004.- 272 с.

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Щоби знали руські діти: вибрані твори / упоряд. О.Козьмик.- Чернівці: Книги-ХХІ, 2004.- 304 с.

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Щоб не було запізно // Буковин. журнал.- 1994.- № 3-4.- С. 129-130.

***

ОСИП-ЮРІЙ Федькович та його повість // Зеров М. Українське письменство / упоряд. М.Сулима.- К., 2003.- С. 578-595.

***

ЮРІЙ Федькович // Хто є хто на Буковині: довідник.- К., 2006.- С. 27.

ЮРІЙЧУК М. Юрій Федькович // Письменники Буковини другої половини ХІХ – першої половини ХХ століття. Хрестоматія. Ч.1 / за ред. Б.І. Мельничука, М.І. Юрійчука.- Чернівці, 2001.- С. 48-53.

НАЙДА В. Федькович Осип-Юрій (1834-1888) // Бібліотечна Буковина: довідник.- Чернівці, 2007.- С. 20-21.

ФЕДЬКОВИЧ Юрій Адальбертович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник.- Чернівці, 2005.- С. 273-274.

***

КОВАЛЕЦЬ Л. Сторінками життя і творчості Юрія Федьковича / ЧНУ ім. Ю.Федьковича.- Чернівці: Рута, 2005.- 166 с.

КОРЖУПОВА А.П. Юрій Федькович: літ. портрет.- К.: Держлітвидав України, 1963.

МАКОВЕЙ О. Життєпис Осипа Юрія Гординського-Федьковича / за ред. Б.І. Мельничука, Л.М. Ковалець, О.В. Добржанського, К.М. Лук'янюка.- Чернівці: Золоті литаври, 2005.- 432 с.

ЮРІЙ Федькович в розвідках і матеріалах.- К.: Держ. вид-во худ. л-ри, 1958.- 263 с.

ЮРІЙ Федькович: словопокажчик мови творів письменника.- Чернівці: Місто, 2004.- 188 с.

ЮРІЙЧУК М. "Бо я для України лиш жию!": слово про Юрія Федьковича.- Чернівці: Рута, 2002.- 39 с.

ЮРІЙЧУК М.І. Юрій Федькович: семінарій / З.А. Івашкевич.- К.: Вища школа, 1981. - 229 с.

ШАЛАТА М. Юрій Федькович: життєвий і творчий шлях.- К.: Дніпро, 1984.- 239 с.

***

ПІВТОРАК В. Строфіка Юрія Федьковича (60-і роки) // Матеріали студентської наукової конференції (м. Чернівці, 14-15 трав. 2003 р.). Гуманітарні науки. Кн. 3.- Чернівці, 2003.- С. 503-504.

***

ЮРІЙ Федькович // Демочко К. Мистецька Буковина: нариси з минулого / Кузьма Демочко.- Чернівці, 2008.- С. 47-52.

«…КІЛЬКА там краси та поезії»: [Юрій Федькович (1834-1888)] // Дуб Р.Й. Двадцять митців у долі одного села / Ростислав Дуб, Омелян Кобилянський.- Чернівці, 2003.- С. 27-29.

ФЕДЬКОВИЧ Юрій-Осип (Гординський) (1834-1888) // Ткач Л. Українська літературна мова на Буковині в кінці XIX-на початку XX ст. Буковинська фразеологія у міжмовних зв'язках та в загальноукраїнському контексті / Людмила Ткач.- Чернівці, 2007.- Ч.3.- С. 250.

[ФЕДЬКОВИЧ Ю.] // Мельничук Я.Б. На вечірньому прузі: Ольга Кобилянська в останній період творчості (від 1914).- Чернівці: Букрек, 2006.- С. 139.

ЮРІЙ Федькович // Сімович В. Праці в двох томах: літературознавство, культура.- Чернівці, 2005.- Т.2.- С. 374-379.

***

БІЛЕЦЬКИЙ Л. Осип Федькович / Леонід Білецький // Дивослово.- 2007.- № 6.- С. 51-56.

КОВАЛЕЦЬ Л. Леонід Білецький про Федьковича // Дивослово.- 2007.- № 6.- С. 49-50.

КОВАЛЕЦЬ Л. Львів у житті Буковинського солов'я / Лідія Ковалець // Дзвін.- № 4.- С. 103-120.

КОВАЛЕЦЬ Л. Юрій Федькович у царині своєї лектури / Лідія Ковалець // Слово і час.- 2006.- № 1.- С. 36-50.

КОВАЛЕЦЬ Л. Федьковичезнавчі мемуари: типологія та особливості авторських позицій / Лідія Ковалець // Слово і час.- 2008.- № 4.- С. 72-87.

КОВАЛЕЦЬ Л. Адальберт Гординський де Федькович крізь призму часу і новознайдених архівних документів (спроба реставрації заарештованого) / Лідія Ковалець, Марія Никирса // Київ. старовина.- 2007.- № 3.- С. 145-149.

КОВАЛЕЦЬ Л. Про федьковичезнавство і не лише про нього: неювілейні нотатки з публікацією архівного документа / Лідія Ковалець, Марія Никирса // Буковина.- 2008.- 11 січ.

КОЖОЛЯНКО Г. Буковинська Маланка у записах Юрія Федьковича // Буковин. віче.- 2006.- 11 січ.

МЕЛЬНИЧУК Б. Буковинські меморіали: [про Ю.Федьковича] / Богдан Мельничук // Буковин. журнал.- 2005.- № 1.- С. 139-140.

МЕЛЬНИЧУК Б. Міжнародна Федьковичівська / Богдан Мельничук // Слово і час.- 2005.- № 3.- С. 94-93.

МЕЛЬНИЧУК Я. Придабашки від Юрія Федьковича: незнана грань фольклористичних зацікавлень / Ярослава Мельничук // Буковин. журнал.- 2005.- № 1.- С. 217-224.

РІК Федьковича // Час 2000.- 14 січ. (Ч.2).- С. 1, 4.

ЧЕРНЯК Л. Коляда для Юрія Федьковича: [про останні роки життя] // Буковина.- 2007.- 17 січ.

ЧЕРНЯК Л. Надто вузьке коло шанувальників Юрія Федьковича: [120-річчя] // Буковина.- 2008.- 15 січ. (№ 3).- С. 1.

ЧЕРНЯК Л. У домі де чуються Федьковичі кроки: [відзначення 118-ої річниці з дня смерті Ю.Федьковича] / Людмила Черняк // Буковина.- 2006.- 18 січ.

***

ГАВРИЩУК Л. Музей ніби є і ніби його нема: [про муз. Ю.Федьковича] // Буковин. віче.- 2006.- 4 серп.

ПОЛОЖЕННЯ про премію імені Юрія Федьковича // Чернівці.- 2005.- 22 лип. (№ 29).- С. 6.

***

КРАЩІ освітяни міста нагороджені премією ім. Юрія Федьковича // Чернівці.- 2006.- 29 верес. (№39).- С. 3.

***

ФЕДЬКОВИЧ Юрій Адальбертович // Літературна Буковиніана: бібліогр. покажчик.- Чернівці, 1994.- С. 115-116.

8 СЕРПНЯ – 175 років від дня народження // Пам’ятаймо! (Знаменні та пам’ятні дати Буковини в 2009 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2008.- С. 189-194.

ЗМІСТ

Передмова……3

Літературно-мистецька подорож «Буковинськими шляхами Юрія Федьковича»……...4

Презентація виставки «Взірець національної самоповаги»…….4

Екскурсія музеєм Юрія Федьковича…….....11

Творча зустріч із редактором газети «Буковина»……..…..12

Літературно-мистецьке свято «Шовкова косиця»……...15

Лауреати премії імені Юрія Федьковича……...20

Література ……...…25

ВІДДРУКОВАНО НА ОБЛАДНАННІ
Чернівецької обласної універсальної наукової бібліотеки імені Михайла Івасюка
58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 47, тел.: 52-62-05
НАКЛАД 20.
2009 р.